

Ministeriet for Børn, Ligestilling og Sociale forhold,

Att mwh@sm.dk, chho@sm.dk og ydelser@sm.dk

Ankestyrelsens svar på **Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)**

11. april 2014

J.nr. 2014-0017-20342

Cpr.nr.

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger:

Ankestyrelsen
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Til 2.1.2. Den foreslåede ordning, afsnit 4, 5. linie
Vi foreslår, der kommer til at fremgå, hvordan unge forældrepar skal vurderes med hensyn til individuel eller fælles situation.

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
www.ast.dk
EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Efter afsnit 5.
Vi foreslår, at der indsættes "Dette gælder også efter en periode med hjælp efter § 81 b."

Med venlig hilsen

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Tove B. Andersen.

Personfølsomme
oplysninger kan kun
fremsendes elektronisk til
sikkermail@ast.dk

Dato 07.04.2014

PL

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale
Forhold

Att.: mwh@sm.dk; chho@sm.dk og ydelser@sm.dk

Holmens Kanal 22

1060 København K

Toldbodgade 19B · DK 1253 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp).

Dansk Socialrådgiverforening (DS) takker indledningsvis for muligheden for at afgive hørings svar.

Generelle bemærkninger

DS finder det positivt, at der med lovforslaget bliver mulighed for midlertidigt at hjælpe de borgere, der står akut og har brug for hjælp til at kunne betale en bolig, som følge af de ydelsesreduktioner, kontanthjælpsreformen har medført.

Men lovforslaget er tidsbegrænset symptombehandling. DS mener, at der er behov for at indføre en kombination af højere permanente ydelser til de unge under 30 år og tilvejebringelse af tilstrækkeligt med billige boliger, der modsvarer borgernes individuelle behov for at forebygge permanent hjemløshed blandt de unge.

DS mener også, at både ydelsens midlertidige karakter, og det, at ydelsen som udgangspunkt kun kan udbetales én gang pr. borger, er problematisk, for hvad sker der efter de 6 måneder, hvor den midlertidige huslejhjælp kan udbetales? DS mener, at ydelsen bør udbetales, indtil den pågældende enten er i varig beskæftigelse eller uddannelse.

AF lovforslaget fremgår endelig, at der ikke er tale om en forpligtelse af kommunerne til at stille den midlertidige huslejhjælp til rådighed. DS mener, at man bør gøre det *lovpligtigt* for kommunerne at stille muligheden til rådighed for de relevante borgere.

Specifikke bemærkninger

Nedenfor følger DS' specifikke bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger

2.1.2. Den foreslåede ordning

For at undgå en vilkårlighed i lovgivningens fortolkning i kommunerne efterlyser DS en præcisering af, hvad der nærmere forstås ved "en udsat bologituation" og "forsyningsmæssige begrænsninger". En præcisering vil bidrage til en mere ensartet implementering i kommunerne og forventeligt

også kunne dæmme op for problematikker, som vil kunne true borgernes retssikkerhed som følge af en uens implementering af loven landet over.

DS noterer sig, at de økonomiske konsekvensberegninger kun er foretaget for perioden 2014-2017, men vi vil bemærke, at det er vores bedste vurdering, at der er tale om et problem af en sådan karakter, at der er behov for, at der findes en permanent løsning. Men allerhelst ser vi i DS, at der bliver skabt så gode levevilkår for de berørte borgere, at loven vil blive overflødig.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

DS mener, at set i lyset af de lave ydelser, der blev indført med kontanthjælpsreformen, er den foreslåede grænse for hjælp på 3.000 kr. meget høj. Men en ydelse på 5.700 kr. efterlader et loft for huslejhjælp på 3.000 kr. den enkelte med 2.700 kr. om måneden til alle andre udgifter, herunder også varme og el. Derfor foreslås det, at grænsen flyttes til et niveau, hvor den enkelte borger vil blive i stand til at føre et mere værdigt liv.

Endelig er de økonomiske beregninger foretaget på baggrund af en vurdering af, at 2.000 personer på landsplan vil have behov for at gøre brug af ordningen i 2015. I DS frygter vi, at behovet er langt større. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at antallet af personer omfattet af kontanthjælpsreformen er stigende bl.a. som følge af nedgang i tilgang til førtidspension. Derfor mener vi i DS, at udviklingen og behovet bør følges meget tæt, sådan at man kan være parat til at kunne justere lovgivningen, hvis der skulle vise sig et behov herfor som følge af et konkret større behov.

Med venlig hilsen

Majbrit Berlau

Formand, Dansk Socialrådgiverforening

Til
Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold,
e-mail: mwh@sm.dk, chho@sm.dk & ydelser@sm.dk

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 08. april 2014
Sag 2-2014-00238– Dok. 157043 TO/jtn/kft

Danske Handicaporganisationers høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig husleje)

Danske Handicaporganisationer (DH) har modtaget ovenstående i høring og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

DH mener ikke, at den nye bevillingsbestemmelse om midlertidig huslejhjælp i op til seks måneder alene vil være tilstrækkelig til at løse de økonomiske problemer, som kontantmodtagere under 30 år har. En sådan mulighed vil ikke løse det grundlæggende problem med, at det meget lave ydelsesniveau for personer med handicap på kontanthjælp under 30 år gør det særdeles vanskeligt at få hverdagen til at hænge sammen og dermed koncentrere sig om at komme i uddannelse eller beskæftigelse. Det rammer især skævt, når det handler om unge med handicap, der skal til at gå i gang med en uddannelse.

DH påpegede allerede under arbejdet med reform af kontanthjælpssystemet, at lavere ydelser ikke virker motiverende i sig selv. Dette er bl.a. dokumenteret i forskningsprojektet 'Livet på de Laveste Sociale Ydelser' (2008-2011)¹, der finder, at lave ydelser fører til modløshed og gæld frem for arbejde. Boligproblemer vil kun være med til at forstærke den kontraproduktive effekt af det lave ydelsesniveau. DH vil gerne gøre opmærksom på, at der generelt er et stort problem med passende boliger med lav husleje til personer med handicap.

Det er dog trods alt positivt, at kommunen vil have mulighed for at yde en midlertidig hjælp til husleje til gruppen af unge i risiko for hjemløshed, som har vist sig at være voksende ifølge SFI's hjemløsetælling.

---

¹ Et forskningsprojekt initieret af Rådet for Socialt Udsatte og en forskergruppe under Sociologisk Institut ved Københavns Universitet omfattende forskere ved CASA, Økonomisk Institut ved København Universitet, Aalborg Universitet, Roskilde Universitet og Sociologisk institut. <http://www.fattigdomogulighed.dk/>

Specifikke bemærkninger

Det følger af den nye § 81 b, at midlertidig huslejhjælp kan ydes til personer i 6 måneder, som er i en udsat boligsituation. I bemærkningerne er det endvidere beskrevet, at hjælpen kun kan ydes til den del af nettohuslejen, som overstiger 3000 kr.

Det bør præciseres, hvornår kommunerne skal vurdere en boligsituation som udsat, herunder i hvilke tilfælde det er muligt at udbetale hjælp til borgere, som ikke har huslejerestancer. Det bør være mere tydeligt, hvornår kommunen er forpligtet til at yde hjælpen, når vurderingen ikke hviler på en konkret trussel om udsættelse, således som det er tilfældet i § 81 a, hvor kommunen underrettes automatisk efter reglerne om almene boligorganisationer. DH mener desuden, at beløbsgrænsen på 3000 kr. er for højt sat i forhold til de udgifter, som en modtager af uddannelseshjælp må forventes at afholde udover huslejen.

DH er uforstående over for, hvorfor hjælpen kun kan ydes i 6 måneder, hvis den unge forsat er i en udsat boligsituation. Hjælpen bør kunne ydes indtil borger og kommune i fællesskab har fundet en løsning på boligproblemet, fx en anden passende bolig.

Det fremgår af § 81 b, stk. 3, at hjælpen kun kan ydes, hvis personen ikke har mulighed for at flytte til en bolig med lavere husleje. I bemærkningerne anvendes formuleringen *passende bolig*. DH foreslår, at denne formulering indskrives direkte i loven, og at det i bemærkningerne angives, at eventuelle særlige boligbehov skal indgå i vurderingen af, om det er muligt at flytte til en anden bolig. Det er ikke altid muligt for personer med handicap at flytte til anden bolig, hvis den nye bolig ikke er tilgængelig eller har tilknyttet den rette hjælp, fx beskyttede boliger eller boligfællesskaber med socialpædagogisk opsyn. Betingelsen bør således forudsætte en passende bolig og ikke kun en billigere husleje.

DH vil i øvrigt opfordre til, at kommunen går langt i forhold til at sikre få boligskift for personer med en psykisk lidelse, da stabilitet og sikkerhed i hverdagen ofte er afgørende for at kunne komme sig. Det gælder særligt, hvis hjælp til at fastholde bolig fremgår af den individuelle handlingsplan.

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at modtagere af ressourceforløbsydelse ikke er omfattet af muligheden for midlertidig hjælp til husleje, da *'disse grupper må forventes i højere grad selv at kunne håndtere deres boligsituation og i et vist omfang have mulighed for at skaffe supplerende indtægter til huslejebetalingen'*.

DH er forundret over denne formulering. § 68 a i lov om aktiv beskæftigelsesindsats medfører netop, at borgere, som kan få bevilget ressourceforløbsydelse, vil have komplekse problemer udover ledighed, og målgruppen vil samtidig skulle leve på et meget lavt forsørgelsesgrundlag. Det følger endvidere af bemærkningerne om ressourceforløb i lovforslaget til reform af fleksjob og førtidspension, at borgere i ressourceforløb har ret til en helhedsorienteret indsats inden for beskæftigelses-, uddannelses-, sundheds- og socialområdet, herunder hjælp til boligproblemer. Derfor bør denne gruppe medtages i

personkredsen, som kan tilbydes midlertidig husleje, hvis der er tale om en udsat boligsituation, således at kommunen også har mulighed for at anvende denne bestemmelse som led i en tværfaglig indsatsplan for borgere i ressourceforløb.

Finansieringen af den midlertidige huslejhjælp påhviler alene kommunerne, som derfor skal afholde udgifterne til de borgere, som måtte have brug for hjælpen gennem bloktilskuddet. DH finder det uhensigtsmæssigt, at kommunerne på den måde får et økonomisk incitament til ikke at yde hjælpen og opfordrer til at finde en anden finansieringsmulighed.

For uddybning af ovenstående, kontakt konsulent Maria Holsaae (mmh@handicap.dk).

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen

Næstformand

Malene Witzel Hirtsgaard

Fra: Danmarks Lejerforeninger <dl@dklf.dk>
Sendt: 10. april 2014 12:02
Til: Malene Witzel Hirtsgaard
Cc: Charlotte Hvid Olavsgaard; Ydelser, postkasse
Emne: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)

Danmarks Lejerforeninger kan tilslutte sig det foreliggende forslag, men mener dog, at den midlertidige huslejhjælp også bør ydes til hjemløse, der er ramt af sanktioner.

Med venlig hilsen
p.o.v.

Jakob Lindberg, organisationssekretær

Danmarks Lejerforeninger
Sankt Peders Stræde 2, 1. sal
4000 Roskilde
www.dklf.dk

This email is free from viruses and malware because [avast! Antivirus](#) protection is active.

Bemærkninger til:

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp) Samt

Udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik og om en aktiv beskæftigelsesindsats (barselstillæg m.v.)

Som en del af min virksomhed som selvstændig socialrådgiver og konsulent på handicapområdet, har jeg en social og juridisk brevkasse i Familie Journal.

Jeg får mange breve fra borgere, der på forskellig vis er blevet ramt hårdt af de nye regler på kontanthjælpsområdet. Jeg er på den måde blevet opmærksom på et problem, som jeg på ingen måde tænker, kan være tilsigtet med kontanthjælpsreformen.

Det drejer sig om problemer i forhold til reglerne om uddannelseshjælp til forsørgere, regler som er baseret på reglerne fra SU området.

Når unge forældre ikke bor sammen, er det kun den ene, der kan betragtes som forsørger i forhold til udmåling af uddannelseshjælp. Også selv om de har aftalt en ordning, hvor barnet er lige meget hos hver forælder.

Den forælder, der ikke bor ikke sammen med barnet, men har barnet boende hos sig halvdelen af tiden, bliver derfor ikke betragtet som forsørger. Det vil sige, at den unge får en månedlig ydelse på 5.857 kr. før skat, evt. med et aktivitetstillæg på 1.032 kr., da den unge heller ikke i forhold til dette tillæg vurderes som forsørger. Altså maksimalt en samlet ydelse på 6.889 kr. om måneden, før skat. Og dette beløb kan den unge naturligvis på ingen måde opretholde en bolig og forsørge et barn for.

Før 1. januar i år, stillede sagen sig helt anderledes i en sådan situation. Efter reglerne om kontanthjælp, bliver man i en lignende situation vurderet som forsørger og får udbetalt kontanthjælp som forsørger. Dette fremgår af Vejledning nr. 39 af 05-03-1998 om lov om aktiv socialpolitik, punkt 87:

"Hvis barnet bor hos vedkommende hele tiden, så forsørger den pågældende barnet i hjemmet. Hvis barnet ikke bor hos den pågældende hele tiden, afhænger det af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om man kan anses for at forsørge barnet i hjemmet. I denne vurdering skal man se på, hvor meget barnet opholder sig hos den pågældende. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, svarer det til, at begge forældre forsørger eget barn i hjemmet."

Et konkret eksempel

For at vise helt konkret, hvad dette betyder, vil jeg nævne et eksempel.

En ung far på 24 år med en diagnose indenfor autismeområdet, boede indtil 1. februar i år sammen med sin datter, hun opholdt sig halvdelen af tiden hos sin far og halvdelen af tiden hos sin mor. Men havde bopælsadresse hos sin mor

1. februar fik han så udbetalt uddannelseshjælp for første gang, 5.857 kr., før skat.

Den unge far brød sammen, han har ikke haft sin datter hos sig siden 1. februar.

Udover at være hos sin mor, er barnet nu i aflastningsfamiliepleje en stor del af tiden.

Den unge far har indtil nu kunnet beholde sin bolig, fordi hans mor (der selv modtager førtidspension) dækker en stor del af huslejen for ham.

Hans mor får besøg af sit barnebarn, hvor den unge far og så er til stede, så han i det mindste stadig har kontakt med sin datter.

Konklusion

De to nye forslag til ændring af aktivloven løser IKKE dette problem.

Forslaget om, at der i særlige situationer ikke skal være en venteperiode på tre måneder, før man kan modtage aktivitetstillæg, vil da hjælpe en smule. Men såfremt der ikke kan modtages aktivitetstillæg som forsørger, kan den unge far jo stadig ikke forsørge sin datter.

Forslaget om, at der i særlige situationer kan udbetales et midlertidigt huslejetilskud, hjælper heller ikke unge forsørgere i denne situation, da det foreslås, at der kun kan gives et tillæg ved en nettohusleje på mere end 3.000 kr. om måneden, eksklusiv varme og el. Med en bruttoydelse på 6.889 kr. om måneden, det vil sige noget mindre, når der er betalt skat, er der bestemt ikke mulighed for at betale en husleje, der med el og varme vil komme et pænt stykke op over 3.000 kr. om måneden.

For mig at se, er det katastrofalt, at reglerne for, hvornår man kan betragtes som forsørger i forhold til kontanthjælp, ikke på tilsvarende vis er gældende for uddannelseshjælpen.

Jeg står selvfølgelig meget gerne til rådighed for uddybelse af dette.

Bogense 9. april 2014
Gitte Madsen

Gitte Madsen · Handicapkonsulent
Torvet 30 · 5400 Bogense · 4648 7817 / 2146 3236
gitte_madsen@stofanet.dk · www.gittemadsen.dk

Til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale
Via mail

Hørings svar til lovforslag om midlertidig huslejhjælp

KL har den 26. marts 2014 modtaget udkast til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp).

KL gjorde i høringssvaret til kontanthjælpsreformens opmærksom på ”at der bør være en rimelig varslings-periode for tilpasning af deres økonomi og øvrige forhold, for således at undgå, at der ikke sker en øgning af antallet af f.eks. fogedsager, eller midlertidig støtte til udsættelsestruede borgere eller i værste konsekvens, en stigning i antallet af udsættelser og dermed stigning i antallet af hjemløse.”

KL er enig i, at der behov for at kunne give unge i målgruppen huslejhjælp i en periode. KL er derfor tilfreds med, at kommunerne får et nyt redskab til at forebygge, at unge i målgruppen sættes ud af deres boliger.

Men man skal være opmærksom på, at lovforslaget kun delvis løser udfordringen med mange udsættelser. Der vil stadig være betydelige udfordringer, særligt i de store byer, med at finde tilstrækkeligt med billige boliger, som modtagere af kontant- og uddannelseshjælp har råd til at bo i. Denne udfordring løses ikke med dette lovforslag.

KL konstaterer, at de mange forskellige ydelser (bl.a. boligstøtte, særlig støtte og midlertidig huslejhjælp) og betingelser medfører en stor administrative belastning for kommunerne.

Øvrige bemærkninger

- Det bør præciseres, hvad ”en udsat boligsituation” er.
- Det bør uddybes, om kommunerne må henvise unge til at finde en bolig udenfor kommunegrænsen.
- Det bør præciseres, om unge enlige forældre også er omfattet. I forarbejderne står der, at bestemmelsen omfatter unge forældrepar med høj husleje.

Den 8. april 2014

Sags ID: SAG-2014-02118

Dok.ID: 1842335

BRS@kl.dk

Direkte 3370 3450

Mobil 2065 5166

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 1/2

- Husleje grænsen er sat til 3.000 kr. Hvordan reguleres denne grænse (satsregulering, inflation, indeks ud fra huslejestigninger generelt)?
- ”Lejer” er ikke et entydigt defineret begreb. Det bør derfor præciseres om f.eks. ulovlig fremleje eller ulovligt lejemål er omfattet?
- KL ønsker tilføjet, at der skal være tale om rimelige huslejeudgifter (som også fremgår af § 81 og 81a) – idet unge ellers ville kunne kræve støtte til f.eks. en bolig på over 10.000 kr./måned.
- Når man bruger ordet ”huslejhjælp”, vil det afskære en gruppe unge, der har egen bolig for at få hjælp til boligudgift. KL mener også, at det skal være muligt at hjælpe denne gruppe af unge.
- KL bemærker, at sætningen i LAS § 81 b, stk. 1, 1. pkt. ”Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale...” – når det sammenholdes med de specielle bemærkninger ”En administrationsaftale forudsætter, at der i øvrigt er hjemmel hertil ifølge lov om aktiv socialpolitik” – bliver lovteksten uanvendelig, idet der ikke i loven er hjemmel til at indgå aftaler. Aktiv socialpolitik § 90 indeholder allerede hjemmel til at træffe beslutning om administrationsordning og hvis der er grundlag for at træffe beslutning, er det overflødigt at skrive i den enkelte hjælpeparagraf, at lovens regler gælder.

Forslaget følger ikke princippet om, at beslutningskompetence og økonomisk ansvar følges ad, idet der lægges op til, at kommunerne ikke kan hjemtage refusion af en ydelse, som borgeren har ret til. KL forslår i stedet, at ydelsen finansieres på samme vis som Særlig støtte efter LAS § 34.

KL tager forbehold for de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kristina Bendixen

Brian Siggaard

Til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Hørings svar, lov om aktiv socialpolitik § 81b

Københavns Kommunes Socialforvaltning er via høringsportalen blevet opmærksom på, at forslag om ny bestemmelse i aktivlovens § 81b er i høring forud for planlagt fremsættelse i Folketinget den 30. april 2014.

Københavns Kommune finder det yderst relevant, at ministeriet med forslaget ønsker at forebygge hjemløshed blandt unge under 30 år via forebyggelse af udsættelser. Kommunen frygter, at de nedsatte ydelser bl.a. til unge som følge af kontanthjælpsreformen skal føre til et øget antal udsættelser. Kommunen ønsker derfor at anerkende, at ministeriet med forslaget ønsker at forbygge negative konsekvenser af reformen, selv om de reelle erfaringer med reformens konsekvenser endnu ikke er store.

Kommunen kunne dog ønske, at man fra ministerielt hold ville bistå kommunerne med at løse den generelle og grundlæggende problematik om mangel på boliger i de større byområder i landet, som unge kan betale, når de modtager kontanthjælp eller uddannelseshjælp, frem for at indføre nye former for tilskud.

Generelt forventer kommunen ikke, at bestemmelsen på sigt kan forebygge sikre, at unge med lave ydelser bevarer en bolig i København, fordi der er en maksimal ydelsesperiode. Boliger i København er dyrere end i resten af landet, og det er vanskeligt for borgere med lave indtægter – herunder kontanthjælp og uddannelseshjælp – at fastholde en bolig i storbyen. Mange vil derfor have behov for støtte. Men løsningen af et boligproblem tager længere tid i København, hvor der er stort pres på boligmarkedet.

Hvis Københavns Kommune skal sættes i stand til at huse unge på lave ydelser, forudsætter det en mere varig løsning end muligheden for en ydelse i et halvt år. En varig løsning kunne f.eks. være i form af en ændring af boligstøttereglerne, som jo ville kunne sikre, at unge varigt kunne få en bæredygtig økonomi i forhold til storbyen. Et andet bidrag til en varig løsning kunne være muligheder for at etablere nye tilstrækkeligt billige boliger i storbyen – og gerne i nye områder af byen. Nye boliger i blandet byggeri i hele byen ville kunne bidrage til at ophæve de koncentrationer af borgere udenfor arbejdsmarkedet, der i øjeblikket ses i billige boligområder. Endelig kunne man overveje at give unge uddannelsesparate borger mulighed for at få en ungdomsbolig, fordi det typisk vil være denne boligtype, der har en

07-04-2014

Sagsnr.
2014-0063101

Dokumentnr.
2014-0063101-7

Sagsbehandler
Susan Fiil Præstegaard
Anne Aachmann-Meltofte

**Mål og Rammekontor
for
Voksne**

Bernstorffsgade 17
1592 København V

Telefon
5170 7155

E-mail
PA07@SOF.kk.dk

www.kk.dk

husleje, som matcher den unges indtægt. Herudover vil unge uddannelsesparate formentlig kunne profitere af at opholde sig i et studiemiljø. Adgangen til en ungdomsbolig ville måske endda kunne understøtte, at den unge faktisk kommer i studium.

Kommunen formoder, at bestemmelsen kan betyde, at unge kan bevare en bolig i København i lidt længere tid, men at unge på lave ydelser på sigt presses ud af byen, fordi der ikke er boliger til rådighed i tilstrækkelig lav prisklasse. Tal fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter peger på, at der i 2013 var ca. 2.700 almene boliger med en pris på under 3.000 kr. Unge på overførselsindkomst har vanskeligt ved at skaffe en bolig i andre typer byggeri, bl.a. fordi der kan være høje indskud, og fordi der ikke er regulering af ventelister hos private udlejere.

Udover disse generelle bemærkninger er ordlyden af den foreslåede bestemmelse årsag til en række spørgsmål, som forvaltningen vil anmode ministeriet om at afklare forud for fremsættelsen af forslaget.

Grundlæggende administration

Når en borger i dag trues af udsættelse skal borgerens sag vurderes efter en række bestemmelser i følgende rækkefølge:

1. Servicelovens § 52a, hvis borgeren har hjemmeboende børn. Denne bestemmelse vedrører akutte tilfælde, hvor en akut anbringelse af barnet truer.
2. Aktivlovens § 81, hvorefter støtte til husleje kan ydes i ekstraordinære tilfælde
3. Aktivlovens § 81a, hvorefter støtte til husleje kan ydes til udsættelsestruede lejere under nærmere betingelser.

Administrationen af § 81b vil være tidskrævende, fordi kommunen i forhold til samtlige ansøgninger først skal tage stilling til de øvrige bestemmelser, før sagen kan vurderes efter § 81b. Kommunen er ved hver enkelt bestemmelse forpligtet til at oplyse sagen tilstrækkeligt, føre præcis journal over afgørelsen og argumenterne for afgørelsen. Kommunen kan dermed ikke gå direkte til at vurdere ansøgningen efter § 81b, når denne bestemmelse er subsidiær til både § 81 og § 81a, samt – i tilfælde af mindreårigt barn/børn – tillige subsidiær til servicelovens § 52 a.

Derudover vil den foreslåede rækkefølge være mindre hensigtsmæssig, idet der efter den foreslåede bestemmelse kan ydes støtte på et tidligere tidspunkt end de øvrige, idet hjælp efter § 81b alene kræver, at den unge er en ”udsat boligsituation”, hvor de øvrige bestemmelser kræver, at man er tættere på en udsættelse.

Den store administrative belastning fører til, at der bør derfor være afsat midler til administration som følge af bestemmelsen. Når de unge efter den foreslåede bestemmelse alene skal være i en udsat boligsituation frem for at være udsættelsestruede, vil en større gruppe end hidtil skulle have behandlet ansøgninger efter samtlige bestemmelser.

Når der i lovforslaget forudsættes, at kommunen kan overføre ydelsen direkte til udlejeren, så bør der gøres opmærksom på, at lovforslaget forudsætter, at den unge betaler en del af sin husleje selv. Dermed vil boligorganisationen skulle modtage en del af huslejen fra hhv. lejeren og kommunen. Københavns Kommune vurderer, at boligorganisationerne vil finde en sådan ordning en administrativ belastning. Det er en administrativ byrde, når dele af huslejen indbetales fra flere parter, og boligorganisationen skal sikre, at alle parter har betalt. Herudover kan det være vanskeligt for kommunen at sikre sig, at den unge selv har betalt sin del af huslejen. Kommunen kan med andre ord ikke være sikker på, at en udsat boligsituation eller truende udsættelse ikke udvikler sig med denne ordning.

Også i forbindelse med en sådan opgave bør der derfor være afsat midler til administration.

Målgruppen generelt: Udsat boligsituation

Socialforvaltningen vurderer det vanskeligt at afgrænse, hvor når unge er i en udsat boligsituation og ønsker derfor at der fastsættes objektive konstaterbare kriterier for, hvornår kommunen kan bevilge støtte.

I forvejen sikrer forskellige bestemmelser om forebyggelse af udsættelser, at kommunen varsles om både unge og ældre, som risikerer udsættelse (retssikkerhedslovens § 5a og lov om almene boliger § 59, stk. 11 og 12).

Det fremgår, at en ung, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse vil kunne være i en udsat boligsituation på et tidligere tidspunkt – forud for at være udsættelsestruet - men det fremgår ikke præcist, hvornår der er tale om en udsat boligsituation.

Man kan forestille sig, at det kan være, når boligen stiger i pris, så den unge ikke længere har en bæredygtig økonomi. Man kan også forestille sig, at det er, når den unge visiteres som uddannelsesparat efter kontanthjælpsreformen og tidligere har haft en anden og højere indtægt, enten i form af løn, dagpenge eller ydelse med tillæg som aktivitetsparat. Kommunen anerkender, at skift i ydelse kan føre til, at en ung på sigt må opgive sin nuværende bolig. Kommunen finder det dog ikke hensigtsmæssigt, at alle unge, der ændrer

indtægtsgrundlagsystematisk skal tilbydes en ydelse efter den foreslåede bestemmelse.

Kommunen kan ikke foretage sagsbehandling i forhold til den foreslåede bestemmelse uden ansøgning fra den unge selv. I forhold til de udsættelses-forebyggende bestemmelser, tager kommunen kontakt til alle, der varsles udsat. Denne borgergruppe bliver dermed gjort opmærksom på de eksisterende støttebestemmelser. Men når det er vanskeligt at afgøre, hvornår en ung er i en udsat boligsituation, bliver det også vanskeligt at informere en målgruppe om bestemmelsen og at sikre, at den relevante målgruppe får indgivet ansøgning på det relevante tidspunkt, som netop er før, de bliver udsættelsestruede.

Der er ingen tvivl om, at kommunen har kontakt til forskellige grupper, som på et tidspunkt har befundet sig i en udsat boligsituation, fordi de senere er blevet hjemløse, har søgt om boligsocial anvisning eller fordi de i forbindelse med kontanthjælpsreformen har oplevet en væsentlig nedgang i ydelse.

For så vidt angår unge i alderen 25-29 år, der modtager kontanthjælp, så er hovedparten af de unge, som Socialforvaltningen har kontakt til, blevet visiteret som aktivitetsparate med deraf følgende mulighed for at få aktivitetstillæg. Disse borgere har dermed bevaret muligheden for at få en ydelse på deres hidtidige niveau og bør derfor kunne fastholde deres bolig. Hvis disse borgere sanktioneres, vil der med henvisning til § 81b, stk. 2 fuldstændig som hidtil efter de hidtidige bestemmelser i aktivlovens § 81 og 81a som udgangspunkt ikke kunne bevilges en ydelse som direkte kompensation for sanktioneringens konsekvenser.

Unge uddannelsesparate, som kommunen ikke i forvejen har kontakt til, vil formodentlig som oftest have de sociale ressourcer til at løse deres situation ved at starte en uddannelse og derved få adgang til studielån og indtægter fra studiejobs uden modregning i indtægten. Disse unge har kommunen hidtil antaget kunne få støtte via aktivlovens § 81a, hvis de skulle fastholde en bolig op til studiestart, men var udsættelsestruet pga. nedgangen i ydelse. Kommunen antager, at denne gruppe tillige vil kunne søge støtte efter den foreslåede bestemmelse, hvor der ud fra ordlyden blot ikke – som i § 81a - tages stilling til om huslejeudgiften er rimelig og om hjælpen forebygger udsættelse.

Kommunen har vanskeligt ved at identificere tidspunktet, hvor en ung alene er i en udsat boligsituation, men endnu ikke truet af udsættelse, og ønsker derfor, at ministeriet fastsætter nærmere kriterier for, hvad der udgør en udsat boligsituation, så såvel kommune som unge borgere har mulighed for at vurdere de unges borgere ensartet.

Unge, der har ”svært ved at finde en bolig” og ”boligmæssige alternativer”

I lovforslagets bemærkninger er det fremhævet, at der kan ydes støtte både til unge, der er i risiko for hjemløshed, og til unge, der har vanskeligt ved at finde eller fastholde en bolig, de har råd til.

Man må formode, at unge, der er i risiko for hjemløshed, aktuelt har en bolig. Der er imidlertid stort behov for at afklare, hvad forslaget bemærkninger om at ”finde en bolig” betyder. Ordlyden kan både dække over unge, som har svært ved at finde en anden bolig end den nuværende, og unge, som aktuelt ikke har en bolig.

Hvis støtte kan gives til unge uden aktuel bolig, ønsker Københavns Kommune afklaret, om dette giver forvaltningen mulighed for midlertidigt at anvise en ung til en for dyr bolig for at forebygge den unges hjemløshed med henblik på at flytte borgeren på et senere tidspunkt, når en tilstrækkeligt billig bolig er ledig og tilgængelig.

Hvis dette er tilfældet, ønsker Københavns Kommune at gøre opmærksom på, at en sådan praksis kan være overordentlig risikabel, fordi der med den nuværende udvikling i huslejeniveau i Københavns Kommune ikke kan være sikkerhed for, at der faktisk kan findes en bolig i rette prisklasse indenfor ½ år. I øjeblikket er ventetiden i den boligsociale anvisning ca. 9 måneder for unge på lave ydelser. Ventetiden forventes forøget, fordi kontanthjælpsreformens lave ydelser til unge op til 30 år øger det i forvejen store pres på billige boliger i kommunen.

Herudover kan en sådan tolkning give unge, både i egen kommune, men også fra andre egne af landet, incitament til at indflytte i en for dyr bolig i forventningen om, at Københavns Kommune dækker differencen i leje i op til ½ år, mens den unge søger anden bolig.

Det er også nødvendigt at afklare, hvor restriktivt bemærkningernes betingelse om, at den unge ikke må have ”boligmæssige alternativer” skal fortolkes. For mange unge vil der være det reelle alternativ at forlade storbyen, som har stort pres på boligmarkedet, og flytte til en forstad eller til en mindre kommune, også selv om de ikke har lyst til at fraflytte storbyen. Spørgsmålet er, om kommunen har mulighed for at fastsætte som betingelse for ydelsen, at den unge samarbejder om at finde en bolig uden for nuværende kommune, eller om der ligefrem kan gives afslag på en ydelse, hvis der er ledige relevante boliger andre steder i omegnen eller i landet, som den unge kan søge. Det bør herunder afklares, at boligmæssige alternativer kan ligge indenfor en afstand, der gør det muligt at pendle, eller om de også kan være på større afstand.

Hvis den unge kan sætte sig i en for dyr bolig, få dækket huslejen og ikke vil være forpligtet til at søge bolig i et større geografisk område, vil presset på boligmarkedet i København stige yderligere. Det kan forventes, at et sådant pres vil kunne mærkes i forhold til f.eks. ældre modtagere af kontanthjælp, som har højere ydelse, men som også kan have vanskeligt ved at finde og fastholde en bolig i København.

”Unge forældrepar”

Lovteksten giver mulighed for at yde hjælp til personer under 30 år. I lovens bemærkninger tales der om sårbare unge, ”samt unge forældrepar, der har et begrænset rådighedsbeløb som følge af høje boligudgifter”.

Københavns Kommune antager, at loven ud fra sin ordlyd også omfatter f.eks. enlige forældre med høje boligudgifter. Socialforvaltningen bemærker, at ydelsen dermed i en periode på indtil 6 måneder ud fra ordlyden af bemærkningerne kan erstatte ydelser efter aktivlovens § 34, som pr. 1. juli 2014 gøres midlertidige.

Såfremt det er meningen, at den foreslåede bestemmelse også skal kunne kompensere par, som oplever indtægtsnedgang på grund af kontanthjælpsreformens indførelse af gensidige forsørgelsespligt for samlevende par, så er det væsentligt at aldersgrænsen udvides, fordi også ældre par pålægges gensidig forsørgelsespligt og dermed risikere at stå i en udsat boligsituation, fordi deres boligøkonomi kan være afhængig af den hidtidige indtægt.

Det er desuden nødvendigt at afklare, hvordan par, hvor en part er fyldt 30 år, mens den anden part er under 30 år, skal behandles efter den foreslåede bestemmelse.

”Forebyggende hjælp”

Af bemærkningerne fremgår det, at hjælpen skal have et forebyggende sigte. Københavns Kommune finder det hensigtsmæssigt, at denne betingelse indskrives direkte i bestemmelsen, som det f.eks. er sket i § 81a. Imidlertid er der tillige behov for at uddybe, hvad forebyggelse af en udsat boligsituation mere konkret består af, når der netop er tale om et tidspunkt, før den unge er udsættelsestruet, hvordan kan det så objektivt identificeres på anden vis.

Københavns Kommune ønsker det i øvrigt afklaret, om bemærkningernes krav om, at ydelserne skal være forebyggende, betyder, at der i tilfælde, hvor der ikke er udsigt til bedring af den unges økonomi indenfor ½ år, ikke kan bevilges en ydelse – eller om det forebyggende sigte skal opfattes som forebyggelse af aktuel hjemløshed – men ikke forebyggelse af hjemløshed på sigt.

Herudover ønsker Københavns Kommune det afklaret, som en borger, som har modtaget støtte i ½ år efter § 81b, efterfølgende kan bevilges støtte efter aktivlovens § 81 og § 81a, hvis vedkommende efterfølgende bliver udsættelsestruet, når ydelsen efter § 81b ophører.

Rimelige huslejeudgifter

Det er på intet tidspunkt i lovforslaget anført, at den unges huslejeudgifter skal være rimelige, hvilket er en betingelse for ydelser efter § 81a til udsættelsestruede lejere.

Københavns Kommune foreslår, at denne betingelse på tilsvarende vis indføres i den foreslåede § 81b, idet kommunen vurderer, at vil kunne komme ansøgninger om hjælp fra unge, der på grund af udfordringerne med at finde billige boliger, er flyttet ind i en bolig, som er åbenlyst for dyr. Såfremt der ikke indsættes vilkår om rimelig husleje, ønskes det afklaret, hvor dyr en bolig, der skal kunne bevilges støtte til.

Det ønskes, som ovenfor nævnt, også nærmere afklaret, om en ung, der bevidst flytter ind i en bolig, som vedkommende ikke har råd til, er i målgruppen for hjælp efter § 81b.

Forvaltningen finder det hensigtsmæssigt, at der generelt foretages en rimelighedsvurdering af huslejeniveauet.

Huslejegrænsen

Lovens bemærkninger anfører gentagne gange en husleje grænse på ca. 3.000 kr. Denne grænse er imidlertid ikke indskrevet direkte i lovteksten. Socialforvaltningen ønsker det afklaret, om kommunen dermed er udelukket fra at foretage en individuel vurdering af den unges økonomi og f.eks. inddrage udgifter til gæld mv. før ydelsens størrelse fastsættes.

Herudover ønsker Socialforvaltningen fastsat bestemmelse om, hvorledes denne husleje grænse reguleres. Huslejerne i Københavns Kommune er steget meget de seneste år – også i den almene sektor. Der er derfor behov for at få afklaret, om lejen på 3.000 kr. skal indekseres ud fra inflation, ud fra prisindeks på boliger eller ud fra satsreguleringsprocenten.

Den tidsmæssige grænse

Københavns Kommune har gentagne gange gjort relevante ministerier opmærksom på de store problemer med at finde boliger til socialt udsatte borgere. Når den nye bestemmelse beskrives som særligt målrettet kommuner med strukturelle udfordringer, så er det væsentligt, at bestemmelsens indhold også målrettes kommunens forhold.

Københavns Kommune ønsker derfor at gøre opmærksom på, at selv i tilfælde, hvor kommunen ønsker at anvise en anden og billigere bolig til en ung med sociale problemer, vil ventetiden på en anvist bolig være mere end ½ år. Med den nye bestemmelse får forvaltningen ikke mulighed for at fastholde den unge længe nok i nuværende bolig til at en anden bolig kan findes, med mindre den unge selv søger bolig uden for Københavns Kommune. Den aktuelle mangel på billige boliger til boligsocial anvisning berører ikke blot unge hjemløse, men også unge med psykisk sygdom eller unge med handicap.

I 2013 var ventetiden på en bolig via boligsocial anvisning for unge med lave ydelser i gennemsnit ca. 9 måneder. Med udviklingen i priser i den almene sektor, så forventer kommunen, at ventetiden indenfor 1-2 år vil være op mod 1 år. Det skyldes dels, at huslejerne fortsat stiger, så færre billige boliger kommer til rådighed. Herudover er andelen af beboere der flytter fra almen bolig faldet de seneste år. Samtidig betyder kontanthjælpsreformen, at flere unge har fået lavere betalingsevne, hvilket øger efterspørgslen efter de helt billige boliger. Endelig kan kommunens indsats mod udsættelser have haft den effekt, at færre boliger kommer til ny-udlejning via udsættelser. Med et fald på over 300 udsættelser på de sidste to år, så har den kommunale boligsociale anvisning fået over 100 færre boliger til anvisning (Københavns Kommune anviser til hver 3. ledige familie og ungdomsbolig).

Hvis kommunerne skal have lige mulighed for at få reelle resultater med bestemmelsen, er det nødvendigt at Københavns Kommune får mulighed for at yde hjælp i længere perioder. Et alternativt forslag kunne være at se generelt på boligstøtteregele, hvor bl.a. den nuværende halvdelsregel kan være en væsentlig barriere i forhold til prisniveau i København.

Som den foreslåede bestemmelse nu er formuleret er det i Københavns Kommune en oplagt risiko, at man sikrer den unge 6 måneders ekstra botid, men ikke løser den konkrete problemstilling med at finde en bolig, som den unge med sin nuværende indtægt selv har råd til at betale.

Kommunen afholder udgiften fuldt ud og kompenseres via bloktilskud

Lovforslaget forekommer at skulle bløde op på konsekvenserne af kontanthjælpsreformen, fordi muligheden for at bevilge hjælp er begrænset til unge under 30 år, som netop får reduceret deres ydelse som følge af reformen. Der ydes 30 % statsrefusion for kommunens udgifter til uddannelseshjælp og kontanthjælp, mens der ikke vil ydes refusion i forhold til ydelser efter aktivlovens § 81b. Dermed vil staten reelt hente en del af sin besparelse i kommunekassen. Dette finder Københavns Kommune problematisk. Der ses endvidere ikke nogen

argumentation for, at aktivlovens § 81 ligger på det efterspørgselsstyrede område og det ikke er tilsvarende er gældende for den nuværende bestemmelse i aktivlovens § 81a og den foreslåede bestemmelse i aktivlovens § 81b.

Der afsættes dog 10 mio. kr. i 2014 og 20 mio. kr. i fremtidige år, som skal fordeles som bloktilskud til kommunerne til dækning af udgifter som følge af ordningen. Københavns Kommune antager, at tilskuddet fordeles ligeligt på de 98 kommuner, når det fordeles som bloktilskud. Dermed er der ikke sikkerhed for, at Københavns Kommunen reelle udgifter reelt vil blive dækket af tilskuddet.

Københavns Kommune har i forvejen vanskeligt ved at skaffe boliger i en prisklasse, som unge kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere kan betale. Det må antages at ministeriet har anerkendt dette med følgende ordlyd i bemærkningerne:

”Hjælpen skal derfor som udgangspunkt være begrundet i boligforsyningsmæssige begrænsninger i den pågældende kommune.”

Når hjælpen bl.a. skal være begrundet i, at der ikke kan findes anden bolig, finder Københavns Kommune, at fordelingen af bloktilskuddet bør afspejle en sådan boligmangel og forskel i huslejepriser. Fordelingen kunne f.eks. tage udgangspunkt i antallet af unge hjemløse i den enkelte kommune – eller i fordelingen af unge modtager af kontanthjælp, uddannelseshjælp og revalideringsydelse i forhold til antallet af boliger i relevant prisklasse.

Vurdering af målgruppes størrelse i Københavns Kommune

Som ovenfor beskrevet bedes ministeriet definere, hvad der objektivt sandsynliggør en udsat boligsituation. Det virker vanskeligt præcist at afgrænse målgruppen. Det kunne dog være hensigtsmæssigt, hvis ministeriet angiver, hvordan de er kommet frem til deres skøn om en målgruppe på 2.000 personer på landsplan.

Kommunen råder over følgende tal for målgrupper:

- SFI anslår, at der er ca. 225 unge hjemløse i Københavns Kommune. Unge er i denne forbindelse er borgere under 24 år.
- Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen har pr. medio marts visiteret i alt 2.470 unge under 30 år som uddannelsesparat og yderligere ca. 225 som åbenlyst uddannelsesparat. De uddannelsesparate modtager den særligt lave uddannelsesydelse, og er derfor i risiko for ikke at kunne bevare deres nuværende bolig. Nedgangen i ydelse er særlig

markant for gruppen i alderen 25-29 år. Af de 2.470 uddannelsesparate er 870 i denne aldersgruppe. 68 af de åbenlyst uddannelsesparate er 25-29 år.

- I 2013 modtog den boligsociale anvisning indstilling til boligvedrørende i alt 560 borgere under 30 år. Målgruppen for anvisningen i København er enlige eller familier med akutte boligsociale problemer. Det betyder, at ansøgerne har et akut boligbehov og samtidig har sociale problemer. Løsningen af boligproblemet skal løse den sociale problemstilling helt eller delvist.

Alle disse tre målgrupper kunne være i målgruppen for den nye bestemmelse. Der vil naturligvis være sammenfald mellem de tre grupper. Pointen er blot, at problematikken med unge i udsat boligsituation formentlig er større i København end i landets øvrige kommuner, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt at fordele midlerne efter problemstillingens omfang. Herudover kan det være hensigtsmæssigt at se på om de afsatte midler til bloktilskud faktisk er tilstrækkelige, når der på landsplan alene er afsat midler til støtte til 2.000 borgere via bloktilskuddet.

Malene Witzel Hirtsgaard

Fra: Jesper Larsen <jl.llodk@gmail.com> på vegne af Jesper Larsen <jesper@llodk.dk>
Sendt: 10. april 2014 11:48
Til: Malene Witzel Hirtsgaard; Charlotte Hvid Olavsgaard; Ydelser, postkasse
Emne: Høringssvar til forslag om midlertidig huslejhjælp

Charlotte Hvid Olavsgaard
Fuldmægtig

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr. 2014-2122

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)

Lejernes LO gør hermed opmærksom på, at et halvt års huslejhjælp ingenlunde forslår, når problemet er, at der simpelthen ikke findes nok betalelige boliger i storbyerne.

LLO anbefaler, at regeringen tilvejebringer flere betalelige boliger, dels ved at fremme opførelse af almene boliger til en overkommelig husleje og dels ved at lukke for den afgang af betalelige boliger i byerne, der er en følge af, at de private udlejere alt for ofte moderniserer lejlighederne ved genudlejning.

med venlig hilsen

Helene Toxværd,
Landsformand

Larsen, Cheføkonom

pdv
Jesper

Mvh
Jesper Larsen

Cheføkonom, Lejernes LO
Reventlowsgade 14, 1651 Kbh. V
Tlf. arb. 33860921, mobil 40312899, fax 33860920
www.lejerneslo.dk

Denne e-mail er fri for virus og malware fordi avast! Antivirus beskyttelse er aktiveret.

Ministeriet for Børn, Ligestilling,
Integration og Sociale Forhold
Kontoret for ydelser
Att.: mwh@sm.dk; chho@sm.dk;
ydelser@sm.dk

RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE

Dato: 8. april 2014

Høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (midlertidig huslejhjælp)

Rådet for Socialt Udsatte takker for høringen. Rådet finder det positivt, at der søges løsninger for unge, som er i risiko for hjemløshed. Det tyder på, at der er politisk opmærksomhed på kontanthjælpsreformens negative konsekvenser.

Som udgangspunkt finder Rådet dog, som påpeget ved tidligere lejligheder, at den lave ydelse til unge under 30 år, som er begrundelsen for forslaget om midlertidig huslejhjælp, er forkert. Unge bør også have en offentlig ydelse, som gør det muligt at finansiere de mest basale udgifter til bolig og forsørgelse. Det er som udgangspunkt det bedste grundlag for en sund og bæredygtig fremtid for den enkelte.

Af forslaget til § 81 b fremgår det, at: "Kommunen **kan**... yde midlertidig hjælp til huslejudgifter". Rådet finder det utilstrækkeligt, at der er tale om en kan-bestemmelse. Det bør være en ret for borgeren, at de får hjælp til huslejen, når den overstiger et beløb, der ikke kan betales af uddannelseshjælpen. Det bør ikke være op til kommunens individuelle skøn om der skal gives tilskud. Det mest enkle og reelle ville være, at lade unge på offentlig forsørgelse omfatte af aktivlovens § 34 uden de nuværende begrænsninger.

Da problemet med manglen på billige boliger som unge kan finansiere ud af uddannelseshjælpen, mv., højst sandsynligt ikke vil løses på de 6 måneder, som forslaget vil lade hjælpen begrænse til, finder Rådet, at hjælpen på linje med hjælp efter § 34 bør være uden tidsbegrænsning eller fortsætte indtil der er fundet en egnet bolig, som den unge kan betale. Kommunen kan være medvirkende til at finde en egnet bolig, der kan betales af den lave ydelse.

Rådet finder det problematisk, at midlerne til at finansiere § 81 b overføres med bloktilskuddet. I kombination med 'kan-bestemmelsen' giver det kommunerne et økonomisk incitament til at administrere ordning meget restriktivt og ikke prioritere imødekommelse af de unges rettigheder. Rådet anbefaler, at kommunernes udgifter efter § 81 b bliver omfattet af 50 procent statsrefusion, som det er tilfældet med §§ 81 og 82.

Som forslaget til § 81 b aktuelt er formuleret, skal modtagere være villige til at indgå en administrationsaftale, medvirke til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltage i gældsrådgivning eller lignende. Der burde være formuleret tilsvarende krav for kommunerne til at medvirke i at finde en løsning, når der i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til nr. 2 skrives, at problemet ikke primært skyldes borgeren, men, at: "Hjælpen skal således som udgangspunkt være begrundet i boligforsyningsmæssige begrænsninger i den pågældende periode".

Rådet støtter initiativer, der kan være med til at forbedre udsatte menneskers situation, hvilket forslaget kan medvirke til for en begrænset periode. Men forslaget fremstår utilstrækkeligt i dets nuværende form.

Med venlig hilsen

Jann Sjurson
Formand

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

mwh@sm.dk, chho@sm.dk og ydelser@sm.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)

SAND - de hjemløses landsorganisation skal hermed takke for det fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)

Det er os naturligvis bekendt, at udkastet til lovforslaget indgår i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2014 og vi kan kun tilslutte os at unge der rammes af kontanthjælpsreformen, får hjælp så de ikke bliver tvunget til at forlade deres bolig på grund af den såkaldte reform, hvor hjælpen for visse grupper nedsættes til omkring det halve.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det undrer os at der på trods af tidligere kraftige advarsler, bl.a. fra SAND, ikke er taget højde for den situation, at de stærkt nedsatte ydelser automatisk vil medføre udsættelser og dermed en yderligere forøgelse af hjemløsheden blandt gruppen af unge under 30 år. En gruppe hvor antallet af hjemløse i forvejen er stigende !

Det var så forudsigeligt og det kan kun opfattes som pinligt, at lovforslaget først fremsættes nu og med virkning pr. 1.juli 2014. For mange - et halvt år for sent !

En af målsætningerne med kontanthjælpsreformen var, at motivere unge uddannelsesparate til at påbegynde en uddannelse. For at det skal kunne lykkes, er det en nødvendig forudsætning, at der er ro og stabilitet omkring den unges bolig situation. Skal der holdes fokus på et uddannelsesforløb, skal man have et permanent og hensigtsmæssigt sted at bo – ikke for langt fra uddannelsesstedet.

Derfor er vi meget forundrede over, at man foreslår en ydelse, der er tidsbegrænset til maksimalt 6 måneder og så tilmed en transbestemt ydelse, der betyder at den unge ikke kan have noget sparet op til studiet.

Tidsbegrænsningen vil betyde stress for den unge, idet der i den korte periode skal arbejdes aktivt med at finde en billigere bolig. Sandsynligheden er stor for, at den unge ikke finder sig en ny og billigere bolig og derfor vil komme til at stå på gaden efter 6 måneder.

Derfor bør tidsbegrænsningen ganske enkelt tages ud af lovforslaget og der bør være mulighed for at kunne bevare en mindre opsparing til brug for uddannelse.

I forbindelse med pligten til at finde en billigere bolig frygter vi, at kommunerne vil tilbyde de unge boliger langt væk fra deres nuværende bolig. Allerede nu har vi eksempler på kommuner der tilbyder kontanthjælpsmodtagere en bolig i fjerntliggende kommuner, hvor

de hverken har netværk eller tilknytning. Hvis dette sker vil det være en yderligere hindring for at unge kan gennemføre en uddannelse. Kommunerne bør ganske enkelt pålægges at en evt. ny bolig skal findes inden for egen kommune.

Hvis kommunerne i stedet motiveredes for at opføre billige og hensigtsmæssige boliger, ville en del problemer være løst.

Det foreslås endvidere at de unge skal tilbydes gældsvejledning. Det er et godt forslag, men på samme måde som med billige boliger eksisterer sådanne tilbud kun i meget beskedent omfang. Kommunerne bør også her motiveres for at oprette gældsvejledninger for de, der har en økonomi man kan vejlede dem om.

Unge der bliver ramt af sanktionering vil efter lovforslaget ikke kunne opnå huslejhjælp.

Der er her tale om den allermest udsætningstruede gruppe og mange sanktioneringer viser sig efter klage, at blive kendt ugyldige. Derfor bør klage i de mest oplagte sager have opsættende virkning, så unødvendige udsættelser undgås

Af lovforslaget fremgår det, at det er frivilligt for den enkelte kommune om den vil yde den økonomiske støtte. Vi er stærkt bekymrede for at mange kommuner vil give afslag og derfor mener vi der skal være tale om et retskrav og at det skal ikke være den unge selv der skal henvende sig til forvaltningen. Initiativ pligten bør lægges hos kommunen, idet der er tale om de svageste og allermest udsættelsestruede borgere.

Endelig fremgår det af lovforslaget, at finansieringen skal ske gennem bloktilskud. Det mener vi er en uheldig løsning, idet der er mange dårlige erfaringer fra kommunerne, hvor bloktilskud desværre ikke anvendes til deres formål. En refusions ordning vil være en betydelig bedre løsning, da kommunerne i givet fald har en økonomisk motivation for at hjælpe de udsatte.

Det er vort store håb, at man vil overveje vore forslag seriøst så vi undgår, atter at konstatere, at en mangelfuld lovgivning er medvirkende til at øge hjemløsheden – og så specielt blandt ungegruppen.

På vegne af SAND

Ole Skou

Soc.rdg. & Cand.jur.

De hjemløses landsorganisation

Sundholmsvej 34, st.
2300 København S.

Telf +45 8993 7060

Mob +45 4073 3537

Mail: os@sandudvalg.dk

SAND.

De hjemløses landsorganisation

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold

9. april 2014

Ref.nr.:

Oplys venligst ved
henvendelse

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig husleje hjælp)

Udbetaling Danmark har følgende bemærkninger til ovennævnte lovforslag:

Det fremgår af lovforslaget, at hjælp efter den foreslåede § 81 b er subsidær i forhold til andre ydelser herunder ydelser efter lov om individuel boligstøtte. Udbetaling Danmark forudsætter i den forbindelse, at den foreslåede ydelse herunder vil være subsidær i forhold til den ydelse, som efter en konkret individuel vurdering kan bevilliges efter lov om individuel boligstøtte § 14, stk. 6.

Bestemmelsen omfatter personer, som anvises en speciel boligtype på grund af fysisk eller psykisk funktionsevnenedsættelse. Det kan ud fra lovforslagets formulering ikke helt udelukkes, at der kan forekomme et sammenfald mellem de to målgrupper.

Venlig hilsen

Merete Kürstein Lindqvist - MKL
Juridisk Konsulent

Udbetaling Danmark
Kongens Vænge 8
3400 Hillerød
Tlf.: 70 11 12 13

www.borger.dk
www.virk.dk
CVR-nr.: 33 23 62 39

Telefontid:
Mandag-torsdag: 8.00-16.00
Fredag: 8.00-15.30

